

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilman

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

11. De Ioanne Eleemosynario, quanta humanitate vsus sit erga quandam pauperculam, atque item erga inopem quendam adolescentem.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

666 COLLATION. SACRARI

cum sensisset illum non latuisse id, quod dico sum ab ea factū fuerat, magno metu conceperū vniuersum arcanum enunciauit, dicens: Ro uera, mille & quingentas libras scipientia in chartā tibi data. Paucis autem post diebus cum eā euoluissim, inueni mille nefiosus modo sua sponte deletas. Hinc iudicauit De omnino non placere, ut plures quingenibris officerem. Hæc illis, qui audierant magnū meum iniicerunt: & abcedentes simul ad pedes magni Ioannis, petierunt ut libet mitteretur peccatum inobedientie. Illi autem Christi amanti viduæ multam à Deo precia benedictionem, dimisit B. Ioannes, ut alio in pace.

Simeon Metaphrastes in vita S. Ioannis Eleemosynarij Archiepiscopi Alexandrini. Quæcumque honestate r̄sus sit D. Ioannes erga quandam pauperem, atque item erga inopem quandam assu- sciemem.

CAP. XI.

Ioannes Eleemosynarius cum iter aliquidē ad diuinos martyres Cyrum & Ioannem precaturus, accessit ad eum q̄rādam paucula, dicens se fuisse à genero grauius affectam, & se eius indigere auxilio. Cum ille autem, qui erant eius vitæ comites, consularent, ut dum rediret, viseret & consideraret, quæ ad eam pertinent. Misericors ille non sustinuit, dicens: Sed quomodo Deus attendet

neas preces, si ego differo eius supplicationem? Quis autem fidei esset fore, ut viuam usque ad diem crastinum, & non, si ante eam moriar, futurum me apud Deum inexcusabilem propter eius supplicationem: Hæc cum dixisse, minimè recessit à loco, donec mulieri iumentum reddidisset iudicium. Hic ergo qui sum nam curam gerebat indigentium, cum audierat de filio viri misericordis, quod cum pater eius discessisset, is magna laboraret in opia, propterea quod pater eius quidquid habebat, labenter consumpsisset in pauperes: cum autem soli Dei parenti commendasset Mariam, cuius templo assidebat noctu & interdiu: accessit quendam jurisperitum & clanculum iubet, ut in veteri charta conscribat testamētum cuiusdam viri, nomine Theopempti, dicens id ostendere, me & patrem huius pueri esse veteros & germanos huius consobrinos: & ostendit puer exemplum testamenti, ut certior fas sit de ea, quæ illi mecum intercedit, cognatione, nihil formidet, sed audacter ad meam veniathumilitatem. Facta sunt autem omnia, sicut ei visum fuerat, & cum adolescente venit ad patriarcham jurisperitus. Scriptum ostendit testamentum. Confitetur magnus ille cognationem, amplectitur adolescentem tanquam germanicconsobrini filium germanissimum. Dat ei pecunias, possessiones, alias multifacultates, coniungit cum matrimonii cūdam

668 COLLATION. SACRARI

dam illustri sc̄emini Alexandrina, & bicalci
reddit ex obscuro nobilem, ex abiecto insi
gnem, ex paupere diuitem: studens ostendes
esse verissimum diuinum illud verbum, quo
dicit se non vidisse iustum derelictum, neque
semen eius quærens panem.

Simeon Metaphrastes in vita S. Ioannis Eleemosynarij. Testamentum S. Ioannis Eleemosynarij.

C A P. XII.

CVM Ioannes Eleemosynarius in sua
ciuitatem peruenisset Amathumensem,
sit Scribis ut scriberent testamentum, que
sic habebat: Ioannes humilis quidem seru
seruorum Dei, propter autem mihi impo
tam pontificatus dignitatem, gratia Cœli
liber, Ago tibi gratias Domine Deus meus,
quod me dignum censueris, qui tu tribuere
rem: & quod ex mundi bonis nihil aliud te
mihi reliquum, nisi tertia pars nummi, que
ipsam iubeo quoq; dari pauperibus, qui sunt
mihi fratres in Christo. Quando enim Dei
promissione creatus fui Episcopus Alexa
ndriæ, inueni in meo Episcopatu circiter octo
millia librarum auri: ex oblatione autem pos
sum collegi denis millibus plures his post
nias. Quas cum cognoscarem esse Christi
Christo etiam dare volui, cui nunc quoque
trado animam. Cum hoc testamentum suscep
isset ille magnus homo Dei, depositum spina
tum in manus Dei viuentis. In cuius autem

sepultura
in qua v
et depl
lum ope
cata, ir
laboru
nortua
co corpo
dum ac
Ex lib. 2.
ne dia
872.h.
bofin
in paup
facer

T An
etiam
his quo
me que
dios fug
marieba
nos quo
Ezangel.
de, in cu
minister
vicium
mandib
ponuit.
sepal